Démoni - Justin Grädes

R.:
Ztrácím se v pocitech uvězněných, Hledám klíč ke svému a jen svému štěstí, snažím se smířit se zminulosti a teď vím že to není vůbec ale vůbec lehký.

Vzpomínám na ty své doby zlé, čekám na anděla až mě vysvobodí od zpominek, vysvobodí od špatných vzpomínek, které mi ničí me srdce křehké. Moc dobře si pamatuju, jak mě matka tyrala někde ve srubu, nedávala mi najíst ani napít, kdyby teta mi nepomohla tak mě mohla zabít.

Když mě pustily s decáku, nevěděl jsem kam zrovna půjdu měl jsem vše na háku, Teď se potloukam ulicemi, dluhy a exekuce mám na účtech všechny. Byl jsem dvakrát na ulici, žral jsem jidlo s popelnicí. Teď už se mi daří dobře, práci, bydlení a insolvenci mám už jistě.

R.:
Ztrácím se v pocitech uvězněných, Hledám klíč ke svému a jen svému štěstí, snažím se smířit se zminulosti a teď vím že to není vůbec ale vůbec lehký.

Každé ráno když vstanu, pokaždé si prehraju tu stejnou notu. Vzpomenu si na to jaký jsem byl debil, že jsem se dostal tam kde nikdo nebyl. Nomohu přestat myslet na dětství, na to jak mě rodiče chtěli vydetit. Teď ale už vím, že to co bylo zpátky bohudík už nikdy nenavrátím.